

48 D. mere end den runde Sum udgjorde. Selv om Forsyningen af Ingenieurmandskabet med Karabiner og Væreapparater, som Ministeriet formener var paatrængende nødvendig, maa Statsrevisionen dog være enig med Udvalget i, at der ogsaa desforuden er flere Poster, hvis Uopsættelighed ingenlunde er indlysende, f. Ex. Forsyning af 4 Forstærkningsbatterier med Sabler og Trainvogne. Men man maa i det Hele fastholde, at Loven af 25de Juli 1880 ikke gav Ministeriet den Bemyndigelse, det antager, til at disponere over de fornødne Beløb til Supplering af Hærens Materiel efter dets eget Skjøn, og kan saa meget mindre erkjende, at der forelaa nogen tvingende Nødvendighed for en saadan Disposition, som Anstafselserne først bleve iværksatte den 19de Oktober og 4de November 1880, altsaa paa en Tid, da den ordentlige Rigsdagssamling var begyndt, og Sagen kunde være forelagt den, om det end kunde have været nødvendigt af denne Grund at undlade Udsættelsen af Rigsdagens Møder (fra 4de Oktober til 9de November) eller dog at vente nogle Dage dermed.

Da Rigsdagen imidlertid paa Tillægsbevillingsloven af 20de Mai 1882 har efterbevilget en kalkulatorisk Sum af 200,000 Kr., tror man, uagtet man ikke er sat istand til at skjønne om, hvorvidt den nævnte Merudgift, 98,694 Kr. 48 D., stemmer med Bevillingens Forudsætning eller ikke, dog ogsaa at kunne indstille den til at passere.

Det er utvivlsomt, at den givne Bevilling, saaledes som ogsaa af Statsrevisionen bemærket, har været kalkulatorisk. Under Forhandlingerne om Forslaget til Tillægsbevillingsloven blev det endvidere erkjendt, at den i Forslag bragte Sum mulig ikke vilde flaa til*). Selv om der nu med Hensyn til enkelte af de heromhandlede Udgifter maatte kunne rejses Tvivl om, hvorvidt de have været en nødvendig Konsekvens af Loven af 25de Juli 1880 om Tillæg til Hærloven, er det i ethvert Fald ikke oplyst, hvor store disse Udgifter ere, eller overhovedet at de have været af større Betydning. Det skjønnes derfor ikke rettere, end at Rigsdagen, efter hvad der foreligger, maa godkjende ogsaa de enkelte Udgifter, der mulig kunne frembyde nogen Tvivl, hvilket passende kan ske paa den af Statsrevisionen foreslaaede Maade.

Udover de af Statsrevisionen gjorte Indstillinger har Folkethinget i det af samme vedtagne Forslag til Beslutning optaget under Nr. 7 følgende Punkt:

§ 26. Post 37. Til Sø- og Kystforsvar.

Statsrevisorerne for 1881—82 ville have at behandle den i Statsregnskabet for 1880—81 § 26 opførte Post 37. Til Sø- og Kystforsvar 649,804 Kr. 38 D.

Herom hedder det blandt Andet i Statsrevisorernes Betænkning:

„Man ønskede Oplysning om, hvorvidt den med Firmaet Krupp affluttede Overenskomst om Leveringen af 6 Kanoner m. m. var bleven overholdt i Regnskabs-

*) Den af Statsrevisionen først citerede Ytring af Ordføreren for Folkethingets Finantsudvalg, der findes i Folkethingstidenden for 1880—81, Sp. 5708, lød i sin Helhed saaledes: „Naar man har nævnt denne runde Sum, er det ikke, fordi Udvalget tør indestaa for, at det er netop et saadant Beløb, der nøiagtig svarer til de stieblikkelige Krav, men man har ogsaa netop valgt en rund Sum, for dermed at give tilkjende, at man ikke har tilsigtet noget Saadant, men at der mulig ogsaa kunde findes Poster, som kunde finde berettiget Plads paa Tillægsbevillingsloven, men som ikke kunde komme ind under et Beløb som dette.